

Hlavní schodiště

Hlavní schodiště je prvním reprezentativním barokním schodištěm podle vídeňského vzoru v Praze. Fotografie, lemující schodiště, připomínají dramatické události roku 1989.

Velké „L“ na kandelábrech na zábradlí připomíná časy, kdy byl palác ve vlastnictví rodiny Lobkoviců (1752–1927). Tehdy zdobily schodiště velké gobelíny.

Freska, zdobící strop schodiště, vznikla pravděpodobně po roce 1713, kdy palác vlastnila rodina Kolowratů-Libštejnských. Alegoricky znázorňuje válku a mír: Je to bůh války Mars ve zbroji a vlevo od něj bohyně Venuše. Uprostřed je vyobrazen Mír s palmovou ratolestí v ruce, který se obrací k bohyni války Belloně, která bubnováním vyzývá k boji.

Štuková výzdoba schodiště i jiných míst v paláci je připisována štukatéru Tommasu Soldattimu (1665–1743).

Das Haupttreppenhaus

Das Haupttreppenhaus gilt als erstes repräsentatives Barock-Treppenhaus nach Wiener Vorbild in Prag. Die hier hängenden Fotos erinnern an die dramatischen Ereignisse von 1989.

Das große L auf den Kandelabern auf dem Treppengeländer erinnert an die Zeiten, als das Palais im Besitz der Familie Lobkowitz war (1752–1927). Damals schmückten große Gobelins das Treppenhaus.

Das Deckenfresko im Treppenhaus ist wahrscheinlich nach 1713 entstanden, als sich das Palais im Besitz der Familie Kolowrat von Liebstein

befand. Es stellt allegorisch Krieg und Frieden dar: Kriegsgott Mars in der Rüstung, Venus links von ihm, in der Mitte der Frieden mit Palmenzweig in der Hand wendet sich der Kriegsgöttin Bellona zu, die auf der Trommel noch zum Kampf aufruft.

Es stellt allegorisch Krieg und Frieden dar: Kriegsgott Mars in der Rüstung, Venus links von ihm, in der Mitte der Frieden mit Palmenzweig in der Hand wendet sich der Kriegsgöttin Bellona zu, die auf der Trommel noch zum Kampf aufruft.

Die Stuck-Arbeiten im Treppenhaus werden, wie die an anderen Stellen des Palais, dem Stuckateur Tommaso Soldati (1665–1743) zugeschrieben.

První přijímací salon

V prvním přijímacím salonu v prvním patře je nástrovní freska „Hostina múz“ od neznámého autora. Sál sloužil dříve pravděpodobně jako jídelna.

Někteří odborníci interpretují fresku jako vyobrazení pěti smyslů: sluch (hudba a hudební nástroje), zrak (zrcadlo, orlice), chuť (košík s ovocem), čich (kytice) a hmat (na ruce sedící pták).

Čtyři malby v této místnosti jsou zápujčkou německého velvyslanectví v Paříži. Dnes se tento prostor využívá jako přijímací místnost při akcích v kupolovém sále. Nade dveřmi, vedoucími do kupolového sálu, je koruna a erb.

Erster Empfangssaal

Im ersten Empfangssaal in der ersten Etage befindet sich das Deckenfresko „Gastmahl der Musen“, dessen Künstler unbekannt ist. Man vermutet, dass der Saal früher als Speisezimmer diente.

Andere Kunsthistoriker interpretieren das Gemälde als Darstellung der fünf Sinne: Hören (Musik und Musikinstrumente), Sehen (Spiegel, Adler), Schmecken (Obstkorb), Riechen (Blumenstrauß) und Tasten (auf der Hand sitzender Vogel).

Die vier Gemälde in diesem Raum sind eine Leihgabe der deutschen Botschaft in Paris. Heute wird der Raum bei Veranstaltungen im Kuppelsaal als Empfangsraum genutzt. Über der Tür, die zum Kuppelsaal führt, befindet sich eine Krone und ein Wappen.

Kaminzimmer

Das Kaminzimmer wird ebenso wie das angrenzende Gobelinzimmer von einem eindrucksvollen Kamin dominiert, der wahrscheinlich aus der Zeit der Entstehung des Palais stammt. Die beiden Kachelöfen wurden früher aus einer Kammer zwischen den beiden Räumen beheizt. Heute befindet sich in dieser ein Stromverteiler.

Krbová místnost

Krbové místnosti dominuje stejně jako sousedící gobelínové místnosti působivý krb, pocházející pravděpodobně z doby vzniku paláce. Obě kachlová kamna byla dříve obsluhována z jedné místnůstky mezi oběma prostory. Dnes je v ní rozvaděč.

Obrazy zde visící jsou zápůjčky Bavorské státní galerie. Autoři obrazů jsou neznámí stejně jako doba jejich vzniku. Oba dětské portréty znázorňují pravděpodobně bavorské princezny, portrét dámy pak Henriettu Adelaidu z Deamance.

Die im Kaminzimmer hängenden Gemälde sind Leihgaben der Bayerischen Staatsgemäldesammlung. Die Künstler der Gemälde sind ebenso unbekannt wie die Datierung. Die beiden Kinderportraits stellen wahrscheinlich bayerische Prinzessinnen dar, das Damenportrait Henriette Adelaide von Deamance.

Štuková výzdoba v paláci je připisována štukatérovi Tommasu Soldattimu (1665–1743), který původně pocházel z Ponny ve Val d'Intelvi a v Praze se podílel na výzdobě četných kostelů a paláců.

Die Stuckarbeiten im Palais werden Tommaso Soldati zugeschrieben (1665–1743) der ursprünglich aus Ponna im Val d'Intelvi stammte und in Prag an der Ausschmückung zahlreicher Kirchen und Paläste beteiligt war.

Jídelna

V severovýchodním rohu paláce je malá jídelna. Na ni navazuje velká jídelna. Obrazy Lov bažantů a Lov koroptví od Philippa Ferdinanda Hamiltona (1664-1750) jsou zápůjčky Bavorské státní galerie. Zátíší s květinami pochází z inventáře Spolkového ministerstva zahraničí.

Speisezimmer

In der nordöstlichen Ecke des Palais befindet sich das kleine Frühstückszimmer. An dieses schließt der Speisesaal an. Die Gemälde Fasanenjagd und Rebhuhnjagd von Philipp Ferdinand Hamilton (1664-1750) sind Leihgaben der Bayerischen Staatsgemäldesammlung. Das Blumenstillleben stammt aus den Beständen des Auswärtigen Amtes.

Im kleinen Frühstückszimmer empfängt der Botschafter kleinere Delegationen zu Arbeitsessen. Auch im Speisesaal finden Arbeitsessen statt. Zudem wird er für kleinere Konferenzen und Besprechungen genutzt.

V malé jídelně přijímá velvyslanec menší delegace na pracovní setkání s pohostěním. Také ve velké jídelně jsou pořádány obědy či večere. Navíc se využívá pro menší konference a porady.

S jídelnou sousedí zařízení a kuchyně pro reprezentační místnosti. Je zde rovněž točité schodiště pro zaměstnance paláce, které spojuje jednotlivá patra.

An den Speisesaal schließt die Anrichte und die Küche für die Repräsentationsräume an. Hier befindet sich auch die Wendeltreppe für die Bediensteten des Hauses, die die einzelnen Stockwerke verbindet.

Gobelínový pokoj

Gobelínový pokoj vděčí za své dnešní jméno zde umístěným nástěnným gobelínům. Gobelín „Královna s doprovodem“ byl zhotoven pravděpodobně koncem 16. století v Bruselu.

Gobelín „Námluvy“ vznikl pravděpodobně v první polovině 17. století ve Flandrech. Oba gobelíny pocházejí z inventáře Spolkového ministerstva zahraničí v Berlíně.

Kachlová kamna pocházejí pravděpodobně stejně jako ta v sousední krbové místnosti z doby vzniku paláce. Obě kachlová kamna byla nedávno restaurována.

Gobelíny, které v době rodiny Lobkoviců visely v paláci, získalo československé ministerstvo zahraničních věcí od knížete Jiřího Kristiána Lobkovice, když byl palác v roce 1927 prodán československému státu. Dnes visí tyto gobelíny na Ministerstvu zahraničních věcí v Černínském paláci.

Gobelinzimmer

Das Gobelinzimmer verdankt seinen heutigen Namen den hier hängenden Gobelins. Der Gobelin „Königin mit Gefolge“ wurde wahrscheinlich Ende des 16. Jahrhunderts in Brüssel angefertigt.

Der Gobelin, „Brautwerbung“ entstand wahrscheinlich in der ersten Hälfte des 17. Jahrhunderts in Flandern. Beide Gobelins stammen aus den Beständen des Auswärtigen Amtes in Berlin.

Der Kachelofen stammt wahrscheinlich ebenso wie der im angrenzten Kaminzimmer aus der Zeit der Entstehung des Palais. Er wurde ebenso wie der Kachelofen im Nachbarzimmer vor kurzem restauriert.

Die Gobelins, die zu Zeiten der Familie Lobkowitz im Palais hingen, erwarb das tschechoslowakische Außenministerium von Fürst Georg Christian von Lobkowitz, als das Palais 1927 an den tschechoslowakischen Staat verkauft wurde. Heute hängen diese Gobelins im Außenministerium im Černin-Palast.

Kupolový sál

Centrem prvního patra a srdcem paláce je slavnostní kupolový sál rozprostírající se svou výškou 13,5 m přes dvě patra. Ojedinelý je v Praze pás šestnácti hermovek, které jakoby nesly strop. Spekuluje se, že kupoli měla zdobit malba.

Nad dveřmi jsou v medailonech reliéfní scény Heraklových zápasů, sál se také proto dříve nazýval Heraklův sál. Motivy s Heraklem lze najít i na schodišti a ve freskových sálech.

Kníže Josef František Maximilián z Lobkovic (1772-1816) byl příznivcem Carla Marii von Webera (1786-1826) a Ludwiga van Beethovena (1770-1827) – oba prý zde v kupolovém sále koncertovali. Ludwig van Beethoven byl v Praze hostem v roce 1794 a 1796. Carl Maria von Weber byl v letech 1813 až 1816 operním ředitelem ve Stavovském divadle v Praze.

Dnes se v kupolovém sále pořádají koncerty, diskuse, přednášky, konference a recepce. Balkónové dveře zde vedou přímo na „Genscherův balkon“ s pamětní deskou připomínající 30. září 1989.

Kuppelsaal

Mittelpunkt des ersten Stocks und Herz des Palais ist der zentrale Kuppelsaal, der sich mit seiner Höhe von 13,5 m über zwei Stockwerke erstreckt. Einmalig in Prag ist die Reihe der 16 Herme-Statuen, die die Decke zu tragen scheinen. Es wird vermutet, dass ein Gemälde die Kuppel schmücken sollte.

Über den Türen sind in den Medaillons Szenen der Kämpfe von Herakles dargestellt, wes-

wegen der Saal früher auch Herakles-Saal genannt wurde. Auch im Treppenhaus und in den Freskenräumen sind Herakles-Motive zu finden.

Fürst Franz Joseph Maximilian Lobkowitz (1772-1816) war ein Förderer Carl Maria von Webers (1786-1826) und Ludwig van Beethovens (1770-1827) – beide sollen hier im Kuppelsaal Konzerte gegeben haben. Ludwig van Beethoven war 1794 und 1796 zu Gast in Prag. Carl Maria von Weber war 1813 bis 1816 Operndirektor am Ständetheater in Prag.

Heute finden im Kuppelsaal Konzerte, Diskussionen, Vorträge, Konferenzen und Empfänge statt. Die Balkontüren führen von hier direkt auf den „Genscher-Balkon“ mit der Gedenktafel an den 30. September 1989.

Balkon

V létě a na podzim roku 1989 hledali občané NDR, kteří chtěli vycestovat na Západ, útočiště na západoněmeckém velvyslanectví v Praze. Během týdnů jejich počet značně rostl. Nejprve byli ubytováni v podkroví, pak byly dány k dispozici kanceláře a reprezentační

prostory – i kupolový sál, nakonec byly na zahradě postaveny stany. Koncem září pobývalo v prostorách velvyslanectví asi 4000 uprchlíků.

30. září 1989 jim tehdejší spolkový ministr zahraničí Hans Dietrich Genscher z balkonu oznámil, že mohou

vycestovat na Západ. Jeho slavnou, nedokončenou větu „Přišli jsme za vámi, abychom vám sdělili, že dnes budete moci vycestovat...“,

která zanikla v jásetu občanů NDR, připomíná pamětní deska na balkonu v prvním patře.

Balkon

Im Sommer und Herbst 1989 suchten DDR-Bürger, die in den Westen ausreisen wollten, in der bundesdeutschen Botschaft in Prag Zuflucht. Im Laufe der Wochen nahm ihre Zahl schnell zu. Zunächst waren sie auf dem Dachboden untergebracht, dann wurden

Büros und Repräsentationsräume – auch der Kuppelsaal – zur Verfügung gestellt, schließlich Zelte im Garten aufgebaut. Ende September haben sich rund 4.000 Flüchtlinge auf dem Gelände der Botschaft aufgehalten.

Am 30. September 1989 teilte ihnen der damalige Bundesaußenminister Hans-Dietrich Genscher vom Balkon aus mit, dass sie in den Westen ausreisen dürfen. An seinen berühmten, unvollendeten Satz „Wir sind zu Ihnen gekommen, um Ihnen mitzuteilen, dass heute Ihre Ausreise...“, dessen Ende im Jubel der DDR-Bürger unterging, erinnert eine Gedenktafel auf dem Balkon.

Freskové sály

Čtyři freskové sály v přízemí vznikly v letech 1708 až 1712 a jsou pravděpodobně dílem Jana Jakuba Stevense Steinfelse (1651-1730), pocházejícího původně z holandské rodiny. Jeho dědeček Pieter Stevens se stal roku 1594 dvorním malířem císaře Rudolfa II. v Praze. Jan Jakub byl od roku 1688 znám jako malíř fresek. Jsou mu mimo jiné připisovány fresky v klášteře ve Waldsassenu (1695-1697), v klášterním kostele v Oseku (1713-1714),

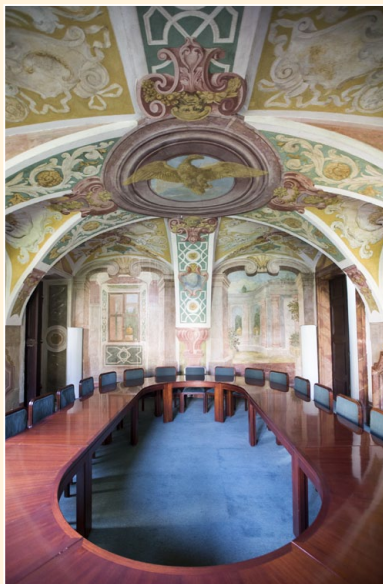
v kostele Břevnovského kláštera (1719-1721) a poutním kostele na Svaté Hoře u Příbrami jakož i fresky na zámku Ludwigslust u Stuttgartu. Také fresky ve vstupním vestibulu jsou připisovány Janu Jakubovi Stevsovi. Hlavní sál zdobí krajiny v tehdy módním čínském stylu.

Z obou postranních místností s klenbou je výhled do zahrady, jsou zde ale také „sochy“ jako např. Jupiterova socha nad krbem.

V nejmenší místnosti jsou pozoruhodné, v malých kartuších malované modrobílé portréty a krajiny a sbírka japonských váz.

Poškození na stěnách hlavního sálu je svědectvím události z roku 1989, kdy i tady stály palandy pro uprchlíky z NDR.

Ve freskových místnostech se konají pravidelné schůzky pracovníků velvyslanectví; kromě toho jsou zde přijímány návštěvnícké skupiny a pořádají se tu malé recepce.

Freskenräume

Die vier Freskenräume im Erdgeschoss entstanden zwischen 1708 und 1712 und sind wahrscheinlich ein Werk des aus einer ursprünglich niederländischen Familie stammenden Johann Jakob Stevens von Steinfels (1651-1730). Sein Großvater, Pieter Stevens, wurde 1594 zum Hofmaler des Kaisers Rudolf II. in Prag ernannt. Johann Jakob war seit 1688 als Freskenmaler bekannt. U. a. werden ihm die Fresken im Kloster Waldsassen (1695-1697), in der Klosterkirche von Osegg (1713-1714), in der Kirche des Klosters Břevnov (1719-1721) und der Wallfahrtskirche Heiliger Berg bei Příbram sowie Fresken im Schloss Ludwigslust bei Stuttgart zugeschrieben. Auch die Fresken in der Tordurchfahrt werden Johann Jakob Stevens zugeschrieben.

Den Hauptraum schmücken Landschaften im damals modischen chinesischen Stil. In den zu beiden Seiten anschließenden Räumen mit Gewölbe sind es Ausblicke in den Garten, aber auch „Statuen“ wie die des Jupiters über dem Kamin.

Im kleinsten Raum sind die in kleinen Kartuschen gemalten blau-weißen Porträts und Landschaften sowie die Sammlung japanischer Vasen bemerkenswert.

Die Beschädigungen an den Wänden des zentralen Raumes sind ein Zeugnis der Ereignisse von 1989, als auch hier Doppelstockbetten für DDR-Flüchtlinge standen.

In den Freskenräumen finden regelmäßige Besprechungen der Botschaftsmitarbeiter statt, außerdem werden hier Besuchergruppen empfangen und kleine Empfänge durchgeführt.

Vstupní vestibul

Vstupní vestibul zdobí freska s námětem „Pomíjivost“, která je stejně jako freska „Ikarův pád“ v části vedoucí do zahrady připisována Janu Jakobovi Steinfeldovi (1651–1730). Štuková výzdoba zde i jinde v paláci je dílem Tommase Soldattiho (1665–1743). Oba umělci se potom podíleli na výzdobě rezidenčního zámku ve württemberském Ludwigsburgu. Tommaso Soldatti se podílel na výzdobě četných kostelů a zámků, jako např. kostela sv. Ignáce na Karlově náměstí v Praze, Křížovnického kostela u Karlova mostu nebo ve Vrtbovské zahradě na Malé Straně.

Tordurchfahrt

Die Tordurchfahrt schmückt das Fresko „Herrschaft der Zeit über das Leben“, das ebenso wie der „Sturz des Ikarus“ in dem zum Garten führenden Teil der Durchfahrt Johann Jakob Stevens von Steinfelds (1651–1730) zugeschrieben wird. Die Stuckarbeiten hier wie anderswo im Palais sind Werke von Tommaso Soldati (1665–1743). Beide Künstler arbeiteten hier wahrscheinlich von 1709 bis 1712, anschließend beteiligten sie sich an der Ausschmückung des Residenzschlosses im württembergischen Ludwigsburg. Tommaso Soldati war an der Ausgestaltung zahlreicher Kirchen und Schlösser beteiligt, wie der Kirche des Hl. Ignatius auf dem Prager Karlsplatz, der Kreuzherrenkirche bei der Karlsbrücke oder im Vrtba-Garten aus der Kleinseite.

Sochy v čestném dvoře

Mřížovým plotem je od zahrady oddělen čestný dvůr. Pískovcové sochy na sloupcích znázorňují únos Persefony Hádem a zápas Hérakla s Antaiem. Tento souboj je znázorněn i ve freskových sálech. Umělec je neznámý stejně jako autor soch na konci zahrady: král Herodes a dva římské vojáci (plukovník a legionář) a jeden turecký voják mají znázorňovat říši, které byly v jejich době nepřáteli křesťanství.

Statuen im Ehrenhof

Durch ein Gitter vom Garten abgetrennt ist der Ehrenhof. Die Sandsteinstatuen auf den Pfeilern stellen den Raub der Persephone durch Hades und Herakles Kampf mit Antaios dar. Auch in den Freskenräumen

wird dieser Kampf dargestellt. Der Künstler ist ebenso wie der der Statuen am Ende des Gartens unbekannt: König Herodes, zwei römische Soldaten (General und Legionär) und ein türkischer Krieger sollen Reiche versinnbildlichen, die zu ihrer Zeit Feinde des Christentums waren.